KONKELO

MEOL - Metsäalan Opiskelijat ry Jäsenlehti 1/13

KONKELO

1/13

sisällys

3 Pääkirjoitus
4 Terveisiä Metosta
5 Meolilaiset IFSS Turkissa
6 Haapa 2012
10 Kesäkisojen jälkipuinnit
14 Metsäala houkuttelee!
16 Metsäopiskelija märillä mättähillä
18 Tunnelmia työelämästä
22 Ay-toiminta opiskelujen ohella
24 TAMK:n metsäopiskelijoille vihdoin opiskelijayhdistys
27 Likavarpainen peikko

Julkaisija:
MEOL - Metsäalan Opiskelijat ry
Päätoimittaja:
Eveliina Laine
Toimitussihteeri, taitto:
Juho Jokimies
konkelo@meol-ry.fi
Toimituskunta:
MEOLin hallitus ja muut halukkaat
Toimituksen yhteystiedot:
Konkelo c/o Eveliina Laine
Väisäläntie 3-t as. 13, 76150 Pieksämäki
Eveliina.E.Laine@mail.mamk.fi
puh. 050-4121825
Kannen valokuva:
Juho Jokimies

Hallitus:
Heli Ketola pj HAMK
Eveliina Laine siht. MAMK
Tarmo Marjala vpj PKAMK
Tuukka Mäkiranta rahast.hoit. TAMK
Mikko Tolvanen webmaster PKAMK
Anu Erola Meol Fashion SEAMK
Tytti Taivalkoski KV-vastaava RAMK
Juha Ruuska jäsen TAMK
Toni Laine jäsen SEAMK
Liisa Lindström jäsen HAMK
Eedla Makkonen v.jäsen MAMK
Noora Hemmilä v.jäsen RAMK
Mikko Korpela v.jäsen HAMK

MEOL
METSÄALAN OPISKELIJAT

MEOL - Metsäalan Opiskelijat ry
c/o METO - Metsäalan Asiantuntijat
Hietalahdenkatu 8A, 00180 HELSINKI

Moi!

Kesän harjoittelut lähestyvät kovaa vauhtia ja mattimyöhäisillä alkaa olla tämän lehden ilmestymisvaiheessa jo kiire harjoittelupaikan haussa.

Muistakaa, että palkka-asioihin sekä työsopimusasioihin liittyvissä kysymyksissä voitte aina kääntyä METOn asiamiesten puoleen, jotta saatte harjoitteluajastanne riittävän, teille kuuluvan korvauksen.

Muistakaa myös se, että saadessanne ammattiliitostamme neuvoja palkka-asioissa, niin olette samalla sitoutuneet velvoitteisiin. Näihin velvoitteisiin kuuluu esimerkiksi jäsenmaksu. Jäsenmaksuasioissa onkin viime aikoina tapahtunut hieman muutoksia, joiden tarkoituksena on kannustaa valmistumaan ajallaan. Opiskelijat ovat nauttineet alennettua jäsenmaksua koko opiskeluajaltaan. Joulun alla, METOn valtuuston kokouksessa hyväksyttiin esitys, jossa alennettu jäsenmaksu koskee vain ensimmäistä neljää opiskeluvuotta.

Normaalisti opiskelija valmistuu tuon neljän vuoden aikana. Viime vuosina monet ovat menneet opiskelujen ohella vakituisesti töihin ja se on vaikuttanut valmistumiseen – usein valmistumista hidastaen. On kuitenkin pidettävä mielessä, että valmistuttuasi olet oikeutettu korkeampaan palkkaan kuin opiskelijana. Jäsenmaksumuutoksen ei ole tarkoitus olla haitta opiskeluaikana, vaan kannustaa nopeaan valmistumiseen ja oman elintason nostamiseen parempien palkkojen muodossa.

Pakkasterveisin,
puheenjohtajanne **Heli**

TYÖSSÄ ON KIVAA!!!

Pänttäämistä tenttiin… Koe… Numeroksi jokin väliltä 1-5. Istumista tunnilla… teoriaa ja laajempia viitekehyksiä… Liian kirkkaita putkivaloja ja pimeän talven myötä kelmenneitä kasvoja…

Mutta kevät on tulossa ja kohta se on edessä: Harjoittelu! Tai valmistuvilla: Oikea Työ!

Oikeaa työtä: Työkavereita ja hersyvää huumoria kahvitauolla. Välillä maastossa huhkien ja hiki valuen. Tai läpimärkänä ja höyryävänä sateessa eteenpäin puuskuttaen. Hyttysten ja hirvikärpästen puremia ja paukamia… Mutta AH sitä onnen ja hyvänolon tunnetta, kun illalla suihkun raikkaana ja jäsenet raukeina tuntee oikeasti tehneensä jotain!

Uusia haasteita: firman tietokoneohjelmia, Kemera -lomakkeita, pinomittausta… Leimikon rajausta, pohjapinta-alan mittausta ja puuston määrän arviointia… Kasvatetaanko tätä metsää vai uudistetaanko se? Uudistetaan! Entä muokkaustapa ja montako taimea tilataan hehtaaria kohden? Ja miten mukavia metsänomistajia! :)

Haasteita tarvitaan elämässä

Ylhäällä on muistoja ”edellisestä elämästäni”, kun työskentelin Metsämannut Oy:llä metsänhoitoesimiehenä. Pidin metsäammattilaisen työstäni hyvin paljon: se oli monipuolista, mielenkiintoista ja vaihtelevaa. Lisäksi hyvin sosiaalista – välillä toimimista mukavien metsänomistajien psykologinakin :)

Muistan vielä, kun lähdin ensimmäistä kertaa tähän työhön: uusi alue, uudet ihmiset… kaikki uutta. Mutta kaikki me olemme joskus aloittamassa uutta - ja onneksi työ opettaa tekijäänsä. Lisäksi työpaikoilla on paljon piilotettua tietoa, jota et koulusta saa… Työ myös antaa uusia haasteita ja haasteet opettavat aina uutta.

Ja työstä saa palkkaa! Rahaa, jolla ostaa sitä mitä tarvitset. Ja säästää vähitellen suurempiin unelmiin. METOn sopimusalojen keskiansio on tällä hetkellä yli 3 000 euroa. Työstä riippuen ali tai yli sen. Kouluttautuminen on kallista, jos ajan laskee menetettyinä ansioina :)

Toivon Sinulle hyvää työharjoittelua/työelämää. Ja jos työsi ei täysin miellytä Sinua – ehkä kehität työstäsi mielenkiintoisen :)

Neuvon mielelläni Sinua palkka- ja työsuhdeasioissa - kannattaa soittaa, kun jokin asia mietityttää. Tässä lehdessä myös tekemäni juttu harjoittelusta ja sen palkkauksesta – kannattaa tutustua!

Kevättä odotellessa,

Terveisin,

Tiina :)

Tiina Eklund
opiskelijavastaava, yhteyspäällikkö
METO – Metsäalan Asiantuntijat ry
p. 040 76 101 75, tiina.eklund@meto-ry.fi

MEOLILAISET IFSS TURKISSA

IFSS eli International Forestry Students' Symposium järjestettiin tänä vuonna Turkissa elokuun alussa. Kaksi viikkoa kestänyt tapahtuma on joka vuotuinen IFSA:n järjestämä symposium. IFSA, International Forestry Students Association on kansainvälinen metsäopiskelijoiden järjestö, johon kuuluu jäseniä monesta maasta.

MEOL tuki kolmen jäsenensä reissua Turkkiin. Haku oli keväällä ja haun perusteella minun mukaani lähtivät Eerojuhani Laine (RAMK) ja Christian Lankinen (RAMK).

Symposium alkoi Istanbulista, josta matka jatkui Pohjois-Turkkia kiertäen; Düzce-Kastamonu-Trabzon-Rize-Artvin-Sinop. Kahteen viikkoon sisältyi kansainvälinen metsäopiskelijoiden järjestön vuosikokous, jossa MEOL:n äänikin oli kuultavissa. Lisäksi oli tutustumista isäntämaan metsätalouteen, metsiin sekä kulttuuriin, erilaisia työpajoja ja kansainvälisten suhteiden luomista. Muualta Suomesta porukkaa oli Helsingin ja Joensuun yliopistoista. Muiden maiden opiskelijoita saapui mm. Pohjois-Afrikasta, Tanskasta, Hollannista, Koreasta, Saksasta ja Australiasta. Paikalla oli siis metsäopiskelijoita ympäri maailmaa!

Kansainvälisyys on tärkeää nykypäivän metsätaloudessa ja MEOL panostaa siihen todella hyvin! Turkin reissu oli onnistunut ja avarsi maailmaa niin metsätalouden puolelta, kuin muutenkin, tutustuessamme muiden maiden ihmisiin ja kulttuureihin.

Meolilaisten aktiivisuus näkyi rivijäseniemme saamissa pesteissä. Eerojuhani Laineesta tuli Pohjois-Euroopan aluevastaava ja Christian Lankinen vaikuttaa "Head of the United Nations Framework Convention on Climate Change sub-comission":ssa. Kumppanuuskoulu meillä löytyy Saksan Thrarandtista.

Ensi vuonna IFSS järjestetään Espanjassa, nähdään siis siellä!

Tytti Taivalkoski
MEOL-Kansainvälisyysvastaava

Haapa 2012

HARJOITTELUPALKKAUSKYSELYN TULOKSIA

Teksti Tiina Eklund **Kuvat** Tiina Eklund & Juho Jokimies

HAAPA eli harjoittelupalkkauskysely on täällä taas kahden vuoden tauon jälkeen! Ja mikä hyvää: vastaajien kommenttien mukaan kyselylle on tilausta :)

Kyselyyn vastasi 91 henkilöä, mikä on hieno tulos…mutta kuitenkin lähes puolet vähemmän kuin edellisessä kyselyssä (v.2009: 167 vastaajaa).

Jos vastaajia olisi ollut enemmän, voisimme julkaista nyt lehdessä tarkempia tuloksia. Tarkemman tiedon saat nyt METOn toimistolta. Vuoden 2013 yhteinen tavoitteemme onkin nostaa kyselyyn vastanneiden määrää – eikös vain? Se hyödyttää kaikkia harjoittelijoita :)

Harjoittelija vuosimallia 2012

Kyselyyn vastanneista valtaosa oli metsäisiä miehiä (74 %). Vastaajista ¾ -osaa olivat iältään 21-26 -vuotiaita ja taustakoulutuksena oli suurimmalla osalla lukio (78 %).

Kaikista kahdeksasta metsätalousinsinöörejä kouluttavasta ammattikorkeakoulusta vastattiin kyselyyn, mutta selkeästi ahkerimpia olivat MAMKin, SEAMKin ja RAMKin opiskelijat (yht. 64% vastaajista) – kiitokset kaikille vastanneille!

Milloin haettiin harjoitteluun

Valtaosa (65 %) harjoitteluun hakeneista haki harjoittelupaikkaa 3-5 kuukautta ennen harjoittelun alkua. Selkeä ero oli ”ensimmäistä” ja ”viimeistä” harjoittelupaikkaa hakeneiden välillä: Viidennes (20%) ”ensimmäiseen harjoitteluun” hakeneista haki vain 1-2 kk ennen harjoittelun alkua. ”Valmistuvilla” ja ”viimeiseen harjoitteluun” hakeneista sen sijaan viidennes haki jo 6-12 kuukautta ennen harjoitteluun ja valtaosa 3-5 kk ennen harjoittelua 77 % vastaajista.

Vastaajista suurin osa oli hakenut 4-9 harjoittelupaikkaan (40 %) tai 2-3 paikkaan (30 %). Viimeistä harjoittelupaikkaa hakevat näkivät enemmän vaivaa harjoittelupaikan saamiseksi: hakuja useisiin harjoittelupaikkoihin (4-9) oli selkeästi enemmän nuorempiin vuosikursseihin verrattuna.

Tiivistetysti voi siis sanoa: mitä myöhemmässä vaiheessa opinnot olivat, sitä aiemmin ja useampaan harjoittelupaikkaan haettiin.

Miten haettiin harjoitteluun

Valtaosa otti puhelimella yhteyttä työnantajaan (72 %) ja nettihakemuksia tehtiin runsaasti (69 %). Kaikista vastanneista 33 % kävi työpaikalla kysymässä harjoittelupaikkaa.

Monella yrityksistä on nykyisin työharjoitteluun haku netin kautta, mutta nettihakemuksen teon lisäksi iso osa harjoitteluun hakeneista oli myös puhelimitse yhteydessä tulevaan työnantajaansa.

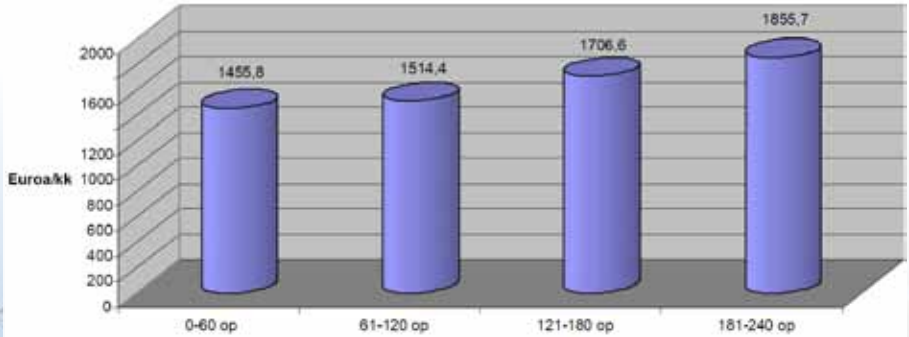

Kuva 2. Harjoittelupalkkojen keskiarvot eri opintopistemäärille.

Monella viimeistä harjoitteluaan tekevällä oli jo ”suhteita työelämään” ja 32 % sai harjoittelun samasta talosta kuin aiemminkin ja tuttujen tai sukulaisten kautta 24 %. Ensimmäistä harjoitteluaan tekevistä lähes kolmannes (31 %) sai harjoittelupaikan tutun tai sukulaisen kautta.

Harjoittelupaikat

Opiskelijalle hankalan tilanteen aiheutti se, että työnantajat ilmoittivat huonosti niille, keitä ei valittu harjoitteluun: 29 % ei saanut lainkaan tietoa, 21 % sai tiedon vain viikkoa ennen ja saman verran opiskelijoista 1-3 viikkoa ennen harjoittelun alkua.

Kuva 1. HAAPA-kyselyyn vastanneiden (91 henkilöä) vuosikurssit

Nyt toista vuotta opiskelevista 87 % ilmoitti hakeneensa ensimmäisen vuoden aikana/jälkeen harjoittelupaikkaa. Hakeneista 14 %:a jäi ilman harjoittelupaikkaa.

Harjoittelussa olleiden mukaan ”ensimmäisestä harjoittelusta” 67 %:a oli suorittavaa työtä. Ensimmäiseen harjoitteluun metsätalousinsinööri-opiskelijoita palkkasivat mm. Metsänhoitoyhdistykset (36 %), Metsähallitus (27 %) ja yksityiset metsäpalveluyritykset (18 %).

Nyt neljättä vuotta opiskelevat ovat olleet kouluaikanaan 2-3 harjoittelupaikassa (83 %). Kolmannen vuoden jälkeisestä työharjoittelun sisällöstä suorittavaa työtä oli suhteellisen vähän. Eniten viimeistä harjoitteluaan tekeviä työllistivät Stora Enso (19%), Metsä Group (16%), Harvestia (16%) sekä Metsänhoitoyhdistykset (16%).

Kuva 3. Yritysten eri opintopistemäärille maksamien harjoittelupalkkojen keskiarvot, sekä suurimman ja pienimmän palkan erotus (vaihteluväli).

Työsuhde-etuja ja... Harjoittelupalkka!

Valtaosa vastanneista teki kirjallisen työsopimuksen (91 %) ja lähes kaikki saivat työstään korvauksen. Moni sai lisäksi yrityksen järjestämää koulutusta, lounasseteleitä, puhelimen yrityksestä tai oman puhelimen käyttökorvausta.

Keskiarvopalkkojen sisällä oli runsaasti hajontaa (Kuva 3 ja 4). Kuvissa esitetyllä vaihteluvälillä tarkoitetaan maksetun suurimman ja pienimmän palkan erotusta (paljonko vähemmän palkkaa sai vähiten palkkaa saanut suurimpaan palkkaan verrattuna). Palkat sisältävät vain metsätalouden harjoittelun, eivät esimerkiksi tehtaassa tehtyä työtä ja siitä saatua palkkaa.

Esimerkiksi lähes valmiit metsätalousinsinöörit (opintopisteitä 181 – 240/neljäs vuosikurssi meneillään, mutta ei vielä valmistunut) saivat palkkaa 1700 eur/kk – yli 2100 eur/kk.

Usko tulevaisuuteen on hyvä

Vastanneista 2/3–osaa (59 %) uskoi työllistyvänsä erittäin hyvin tai hyvin tulevaisuudessa. Kommenttina mm. ”työnantajat ovat sanoneet, että töitä riittää”. Yksi kymmenestä (11 %) sen sijaan uskoi työllistyvänsä huonosti. Syyksi sanottiin yritysten heikko taloustilanne.

Arvonnan voittaja

HAAPA-kyselyyn vastanneiden kesken arvottiin hieno metsäisen lahja. Tällä kertaa arpajaisonnettaren suosikki oli: Aleksi Minkkinen MAMK:sta - Lämpimät onnittelut voittajalle!

Lisätietoja HAAPA-kyselystä:

Tiina Eklund, opiskelijavastaava, METO – Metsäalan Asiantuntijat ry
p. 040 76 101 75, tiina.eklund@meto-ry.fi

"Iso osa harjoitteluun hakeneista oli myös puhelimitse yhteydessä tulevaan työnantajaansa"

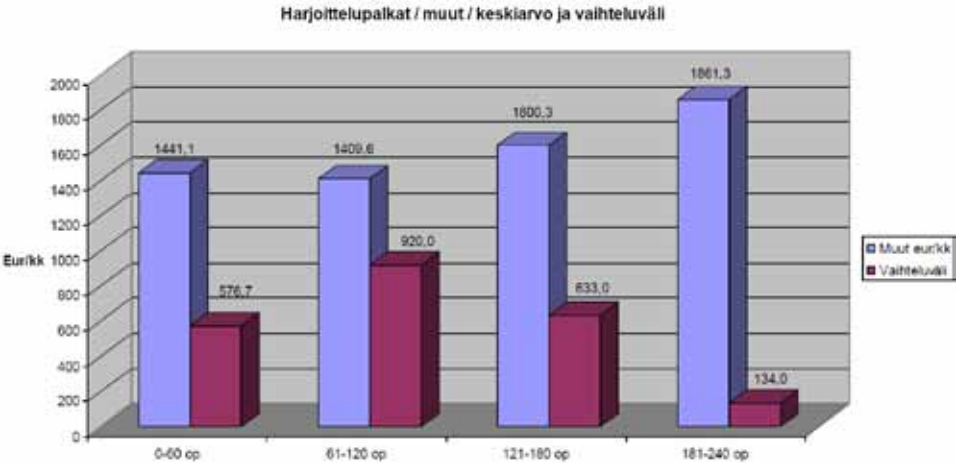

Kuva 4. Muiden työnantajien kuin yritysten eri opintopistemäärille maksamien harjoittelupalkkojen keskiarvot, sekä suurimman ja pienimmän palkan erotus (vaihteluväli).

Vinkkejä harjoittelijoilta Sinulle:

- Tehkää kaikkenne kaikessa mitä teette; siitä on vielä joku päivä hyötyä kun haette töitä.
- Kannattaa ottaa kaikki irti ja kysellä asiantuntijoilta mahdollisimman paljon. Ei kannata jäädä itsekseen miettimään tekikö jotain oikein vaan kysyä.
- Mielestäni oma harjoittelupaikkani oli todella mielenkiintoinen ja koulutus antaa hyvät valmiudet onnistua erilaisissa tehtävissä. Rohkeasti paikkaa hakemaan vaan!
- Hakekaa harjoitteluun sitkeästi. Omilla toiveilla voi vaikuttaa työn sisältöön. Kertokaa rohkeasti mitä haluatte oppia ja kysykää paljon.

Kes

Teksti Toni Lain

Metsäopiskelijoiden Kesäkisat pidettiin 4.-6.10.2012 tätä nykyä viimeistä kertaa Tuomarniemen maisemissa. Vuosittaiset Kesäkisat siis jatkuvat, mutta meidän harmiksemme eivät enää Ähtärissä. Näin kisat sujuivat.

Hei kaikki karvapallerot! Nyt on lumi maassa jo koko Suomenniemellä. Nyt, ennen seuraavia Talvikisoja, onkin hyvä hieman muistella viimeisimpiä kisoja, jos niissä nyt edes on hirveän paljon muisteltavaa.

Aloitetaan torstaista, joka on tuttuun tapaan aina toivoa täynnä! Torstai-iltana alkoi saapua innokkaita kisailijoita Ähtäriin. Tutun alkumajoittumisien jälkeen alkoivat bileet DJ:n johdolla. Ilta olikin täynnä kaikkea pientä tapahtumaa; laulu soi ja ihmiset verkostoituivat uusien kasvojen kanssa innokkaasti. Samalla alkoi myös saunominen, joka kisojen perinteen mukaisesti oli totta kai sekasauna.

Hiljalleen alkoi väkeä suunnata nukkumaan ja valmistautumaan perjantain koitoksiin. Tosin yön viime tunneille asti kuului seuraavat kappaleen sanat: ”Kuka rakastaa pientä murhapolttajaa? Jonka liekkiä ei saatu sammumaan…” Mahtavia biisivalintoja kerta kaikkiaan.

Perjantaiaamu sarasti syksyisenä ja hieman kosteana. Yön aikana jotkut kilpailijat olivat kisojen kunniaksi innostuneet vetämään lippuja salkoihin. Vaikkakin liput olivat hienoja, jouduimme poistamaan ne heti aamutuimaan.

Majoitustiloihin oli petipaikkansa tehnyt satahenkinen vieraileva joukko opiskelijoita. Aamulla kierrellessäni ja porukkaa herätellessä kuului vain hentoa tuhinaa ja puhinaa. Aamupalatarjoilun alettua kilpailijat valuivat pikkuhiljaa syömään ja aloittivat valmistautumisen tulevaan Opiskelijoiden SM – metsätaitoiluun. Aamupalan jälkeen jaettiin tehtäväkorttien ja kuljetimme taitoilijat pelipaikoille. Taitoilut sujuivat mallikkaasti sateisesta kelistä huolimatta.

säkisojen jälkipuinnit

ne **Kuvat** Tiina Eklund, Meto

Muutama pieni venähdys sattui, mutta kylmäpusseilla niistäkin selvittiin.

Perinteiset kisailulajit saatiin käyntiin noin tunti aikataulusta jäljessä. Venyminen johtui yllättävän suuresta taitoilijoiden määrästä, jolloin luonnollisesti, taitoilut venyivät ja aikataulu petti. Mutta se ei opiskelijoiden menoa suuresti haitannut! Kisalajeina järjestimme säästä johtuen ulkojalkapalloilun sisällä futsalina ja mölkkyä pelasimme katoksessa. Saappaanheitto ja köydenveto suoritettiin uhkarohkeasti tihkusateessa. Opiskelijoiden remutessa kisalajeissaan, pidettiin MEOL – Metsäalan Opiskelijat ry:n virallinen syyskokous.

Kisailulajit olivat tiukkoja ja venyivät pitkälle iltaan. Viimeisenä järjestetty köydenveto oli tiukkaakin tiukempi ja lopputuloksen saatuamme hävinnyt joukkue esitti tiukan protestin. Kuulemma kisa-alustassa oli vikaa. Moinen väite teilattiin välittömästi ja joukkueet ohjattiin rauhoittumaan saunan lämpöön kera juomisten.

Saunomisien jälkeen aloitimme valmistautumisen illan hurjiin partyihin Club B-52 yökerhossa. Illanvietto ravintolan puolella oli vilkasta ja monenmoista sattumaa ja tapahtumaa siellä koettiin. Muistelkoon niitä ketkä vielä muistavat. Mainittakoon nyt kuitenkin muutama: Mieleen jäi varmasti monelle tuo villiäkin villimpi tanssikilpailu, jossa tanssijoiden tehtävänä oli viehkeästi vokotellen tanssillaan tuolissa istuva henkilö. Tanssin aikana nähtiin kaikenlaista liikettä ja manööveriä. Taisi siellä jonkun täpinöissään olevan haalaritkin lentää… Myös Makuupussimiehen liikkeet olivat mielenkiintoiset. Jopa niin mielenkiintoiset, että ravintolan henkilökunta niistä kiinnostui. Paikalla nähtiin myös Pupumies. Tuo monen kisailijan verkkokalvoon piirtynyt vilahtaja eli herra Pupumies. Mutta kuten kaikissa kivoissa tarinoissa on loppunsa, niin on myös meilläkin.

Lauantaiaamu valkeni kuulaana ja rauhallisena. Suurin osa kisailijoista oli saapunut takaisin tukikohtaan taksilla ja joku kuulemma myös apostolin kyydillä. Taas tuttua kierrosta tehdessäni, kuului tuttu puhina ja tuhina jokaisesta majoitushuoneesta. Laitettuamme aamupalan esille aloin pikkuhiljaa herättelemään väkeä. Porukka valui syömään hiljakseen, muutaman voivotuksen ja aijaijain saattelemana. Olikohan edellisillan sauna ollut liian kuuma?

Aamupalat syötyään väki alkoi pakkailla kamppeitaan ja oli haikean poislähdön aika. Ennen lähtöä jaoimme edellisen päivän kilpailujen palkintoja ja samalla palautimme salkoihin nostetut liput niiden oikeille omistajilleen. Oli aika hyvästellä vanhat ystävät ja etenkin uudet. Toivottelimme kaikille hyvät ja turvalliset kotimatkat. Kaikkien näiden toimien jälkeen alkoi majoituspaikkojen siivous. Kiitos toimeliaan siivousporukan, homma oli nopeasti hoidettu.

Terveisin Kisapäällikkönne,
Toni Laine
Toni.Laine@seamk.fi

PS. Tampereella tavataan!
PPS. Kiitoksia Pohjosen tyttärille.
PPPS. Kiitoksia kaikille muillekin tyttärille :D

Kisoista jäi kuitenkin mieltä vaivaamaan muutama kysymys:
Mitä tapahtui Joensuun mannekiini Jameksen päälle?
Kuka oli herra Pupumies?

MATKAPOJAT

MEOL
METSÄALAN OPISKELIJAT

VG LI
M/S Viking Xprs

KÄPYRISTEILY 1.3.2013

Lähtö Helsingistä 1.3. klo 21:30
paluu 2.3. klo 10:40

Bileet nostaa kattoon

FORGET THE NAME

LEMMENLAIVA

Metsää

Viime keväänä metsäalan opiskelijoille lähetettiin kyselykutsu metsäalan vetovoimaa koskevaan tutkimukseen. Tutkimuksen tarkoituksena oli selvittää, mitkä tekijät ovat tärkeitä omaa ammattia, työpaikkaa ja toimialaa valitessa. Tutkimuksen toteutti 15/30 Research Oy. Kyselyssä innostuneisuutensa ilmaisseita nuoria kutsuttiin syyskuiseen workshopiin. Workshopissa pohdittiin metsäalan imagoa sekä tarkempia keinoja ja viestejä, joiden avulla vielä metsäalalla olemattomia voitaisiin houkutella alan pariin. Ensimmäinen tapaaminen oli menestys ja ryhmästä muodostettiin Youth Advisory Board, joka on tavannut saman asian tiimoilta nyt kolme kertaa.

Tapaamisia on ollut vetämässä 15/30 Research Oy:n kehitysjohtaja Mikko Ampuja. Tutkimustyö on osa Metsä puhuu–hanketta. Paikalla on ollut edustajia muun muassa Suomen Metsäyhdistyksestä sekä Metsäteollisuus ry:ltä. Kolmannessa tapaamisessa mukana oli yritysedustajia myös UPM:ltä, Stora Ensolta sekä Metsä Groupilta. Valitettavasti kyseiseen kolmanteen tapaamiseen en päässyt mukaan MEOLin hallituksen Ylä-Lapin johtoseminaarin päällekkäisyyden takia. Myös aiemmilla kerroilla ryhmässä on ollut hieman vaihtuvuutta opiskelijoiden omien kiireellisyyksien takia, mutta joka tapauksessa nuoret ovat olleet edustettuna laajalti. Mukana on ollut opiskelijoita ammattikorkeakouluista, yliopistoista sekä lukioista.

Tapaamisissa on tehty runsaasti ryhmätöitä, joissa on käsitelty metsäalan nykyistä imagoa ja sen kehittä-mistä. Osallistujien monimuotoisten taustojen takia erilaisia näkemyksiä on saatu reilusti, mutta jotkin yhteiset asiat ovat olleet kaikkien huulilla. Metsäalan murroskausi avaa reilusti tilaa työmarkkinoille ja uusille innovaatioille. Alalle kaivataankin nyt paljon hyviä ja luovia tyyppejä parantamaan yhtä Suomen tärkeintä ja perinteikkäintä alaa! Perinteikkyydestään huolimatta ala ei kumminkaan ole vanhoillinen, vaan tarjoaa mahdollisuuden työskennellä kansainvälisesti ja huipputeknologian parissa. Biotalous, puurakentaminen, metsien kestävä hoito ja vihreät arvot ovat myös erittäin tärkeässä roolissa metsäalasta viestittäessä.

la houkuttelee
– sinuakin tarvitaan!

Teksti Tuukka Mäkiranta **Kuva** Eveliina Laine

Uutiskynnyksen ylittäminen on myös ollut pohdinnan alla. Millä tavoin sen voi ylittää kaveripiirissä tai mediassa? Työryhmän mieleen juolahtaneita asioita ovat olleet esimerkiksi Duudsonimaiset temput, mokailut, alastomuus, humalatila, seksiin liittyvät asiat sekä meemiytyneet nettitempaukset, mutta myös hieman totisemmatkin asiat kuten katastrofit ja kestävä kehitys. Lennokkaita ideoita metsäalan markkinointiin on tullut muun muassa vessapaperikampanjan muodossa, jossa vessapaperiin on printattu nettisivun **www.eienaapaskahommia.fi** osoite. Kyseiseltä nettisivulta löytyisi tietoa metsäalan eri opinnoista ja työpaikoista. Opiskelijat voisivat myös toteuttaa jonkinlaisen tempauksen, esimerkiksi metsäisen Flash mobin tai halauspäivän Helsingin rautatientorilla kuusipuvut päällä. Kaikki olivat samaa mieltä siitä, että alaa kannattaa markkinoida humoristisesti pilke silmäkulmassa, mutta myös ihmisläheisenä tulevaisuudenalana.

Kolmannen tapaamisen pohdinnoista on tarkoitus jo lähteä toteuttamaan kampanjaa, jolla metsäalan houkuttelevuutta saadaan lisättyä. Jos lopputulokseen liittyy jonkinlaisen suuremman tapahtuman tai tempauksen järjestämistä, apua tarvitaan ja te kaikki metsäalan opiskelijat olette tässä tärkeässä roolissa! Kevään mittaan tulette varmasti kuulemaan lisää siitä, millä kaikin tavoin tämän työryhmän aikaansaannokset tulevat näkymään. Toivottavasti tämä huomioidaan myös erilaisissa medioissa laajalti ja saamme tulevaisuudessakin niitä hyviä tyyppejä alalle - niin opiskelu- kuin työtovereiksi!

Ideoita metsäalan markkinointiin on tullut muun muassa vessapaperikampanjan muodossa

Pehmeästi ja seksikkäästi metsästä:

Metsäopiskelija märillä mättähillä

Teksti Nimimerkki “Poikaoksa”

Metsä on monipuolinen – joskus varsin intohimoja herättäväkin. Tämä tarina saattaa olla tosi…

Tauno oli toisen vuoden metsätalousinsinööri-opiskelija. Opintopisteitä oli kertynyt vielä varsin nihkeästi. Mutta kohta Tauno saisi sitäkin runsaammin, sillä hän sai toimihenkilö-harjoittelupaikan koulun läheiseltä metsänhoitoyhdistykseltä. Yhdistyksen nimeä ei tässä yhteydessä mainita, jottei Taunon, tai muiden tarinaan liittyvien henkilöiden, henkilöllisyys lukijoille turhaan paljastuisi.

Kostea kohtaaminen

Taunon harjoittelu alkoi varsin suorituspainotteisesti. Ensimmäisen kuukauden hän piteli putkea ja etsi sopivaa mätästä mihin sen painaa. Taimia pottiputken lävitse kulki tuhansia kuukauden aikana ja siementä sujahti vakoon useampi kilo.

Tauno alkoi tuntea painetta ja poltetta. Kostea keväinen metsä herätteli nuoren miehen tunteita, mutta yksinäinen hydraulinen työ ei palvellut kokonaisvaltaisesti. Putken kannattelu ja sopivan mättään etsintä ei enää kiinnostanut.

Tauno astui metsänhoitoyhdistyksen toimistoon. Mielessä myllersi ja Tauno tunsi paineen nousevan. Nyt hän ei enää kestäisi vaan edessä olisi purkaus. Oli aika sanoa suorat sanat: harjoittelun tulee olla muutakin kuin putken heiluttelua ja siemenen vakoon laittoa! Toimistonhoitajan kosteat Bambin silmät katsoivat Taunoa kaartuvien ripsien alta. Hän ymmärsi Taunon hädän ja paineen ja halusi auttaa sen purkamisessa.

Vihdoin käsiksi varteen

Tauno sai, hänelle annettiin. Husqvarnan uusin ja pienin ammattilaismalli tuntui hyvältä kädessä. Kosteat silmät sulattivat enimmät paineet: Suorittava työ jatkui, mutta välineet olivat nyt eri. Oikeaa peliä kädessä pitäessään Tauno tunsi itsensä mieheksi.

Tauno pyöritteli ja väänsi runkoa. Poikaoksa sojotti kohti taivasta, mutta Tauno oli päättänyt kaataa sen. Hän tunsi itsensä oikeaksi vänkäriksi: nyt olisi kaato edessä.

Mutta – konkeloon jäi taas. Taunon paine alkoi taas vähitellen kasvaa. Poikaoksien ympärillä pyöriminen ei enää kiinnostanut, oli aika päästä oikeaan työhön.

Piirakkaa tarjolla

Kun toimihenkilötyötä on vihdoin tarjolla, niin toimeen tartutaan, tuumi Tauno. Leimikko oli rajattu ja kuitunauhat lepattivat tuulessa. Oli aika lähteä emännän puheille. Perälän talon avonainen ovi kutsui astumaan. Perälän emäntä tunnettiin kylillä rehevänä ja verevänä ison talon neitinä, kenen kyydissä eivät miehet kauan pysyneet. Emännän intohimona oli ratsastus. Mutta harrastus söi rahaa ja Taunon rajaama leimikko oli tehty ratsastuksen rahoittamiseksi.

Tauno tunsi punan kohoavan poskilleen. Hän istui suuren pirtin jakkaralla liki rehevää Perälän emäntää tuntien tämän lämmön ja tuoksun. Käsi väristen Tauno johdatti sormeaan pitkin pirtin pöydällä lepäävää karttaa. ”Tähän olisi hyvä vetää ajoura”, sanoi Tauno.

Emännän katse oli hyväksyvä. Tauno tunsi itsensä osaavaksi mieheksi. Hänestä oli tulossa oikea ammattilainen.

”Otatko Tauno piirakkaa”, kysyi emäntä kutsuvasti. Tauno katsoi pöydällä höyryävää piirakkaa ja hymyili. Tämä on hänen juttunsa. Hänestä on tulossa metsäammattilainen. Oikea Gutzeitin mies!

Toimistonhoitajan kosteat Bambin silmät katsoivat Taunoa kaartuvien ripsien alta.

Tekstit Eveliina Laine & Juha Ruuska

Kouluissa vierailee paljon yritysten toimihenkilöstön väkeä ja opiskelijat kuulevat vanhempien alan toimijoiden suusta paljon metsäalan tulevaisuudessa siintävistä uusista innovaatioista ja lupaavista näkymistä työmarkkinoilla. Monesti myös kuulee lauseen, että ”olette valinneet oikean alan, tulevaisuuden alan.” MEOL lähti selvittämään alalla työskentelevien, nuorempien toimihenkilöiden mielipiteitä asioista. Ovatko he näkymistä samaa mieltä? Haastattelimme kahta hiljattain valmistunutta metsätalousinsinööriä eri puolelta Suomea. Selvitimme mitä heidän työnsä pitävät sisällään ja miten he kokevat metsäalan tulevaisuuden.

Aarne Tiainen, 24

Pieksämäki
Kotoisin Saarijärveltä
Opiskeli Nikkarilan kampuksella, Mikkelin ammattikorkeakoulussa, vuosikurssilla 2008–2012, valmistui viime keväänä.

Mitkä olivat tunnelmasi valmistumisen jälkeen?
Tunnelmat olivat ”helpottuneet”. Tein opinnäytetyöni täysituntisen työn ohella.

Missä työskentelet tällä hetkellä ja mitä työsi pitää sisällään?
Puunhankinta organisaatio Harvestia Oy:ssä hankintaesimiehenä. Työnkuvaani kuuluu puunhankinta, korjuun toteuttaminen, metsänhoitopalveluiden myynti ja näihin liittyvät oheistoimenpiteet.

Hakeuduitko alun perinkin juuri hankintaesimieheksi?
Metsäalalle tulon jälkeen olen ollut kiinnostunut hankintaesimiehen tehtävistä ja viihdyn työssäni todella hyvin.

Entä miten päädyit Harvestialle?
Harjoittelupaikan kautta. Työskentelin viisi harjoittelukuukautta Pohjois-Karjalassa. Tuurasin Nurmeksen, Lieksan ja Juukan alueen hankintaesimiesten kesälomat. Harjoittelu kannatti. Sain mahdollisuuden jatkaa virkaa omalla alueellani Pieksämäellä.

Mistä asioista pidät työssäsi?
Ihmisten kanssa asiointi, työn vuorovaikutteisuus, kaupankäynti, työn haastavuus, ja tavoitteellisuus. Näin tiivistetysti.

Mitä voisit sanoa työsi huonoiksi puoliksi?
Ajoittaiset paineet, jotka syntyvät monesta asiasta, kuten korjuuyrittäjien yhtäjaksoisesta ja jouhevasti sujuvasta työllistämisestä. Myös onnistuminen toimitusmäärissä ja puunhankinnassa luo omat paineensa. Onnistuminen on konkreettisesti mitattavissa.

Minkälainen on yhtiösi ikärakenne?
Sanoisin, että aika tasalaatuinen. Eri ikäluokkien edustajat eivät korostu kovinkaan

paljon, vaikka edustankin nuorinta sukupolvea. Muihin metsäalan toimijoihin verraten Harvestiassa on nuorehko henkilöstö.

Mistä metsäalalla puhutaan mielestäsi nyt?

Metsänomistajien suusta kuulee usein kuinka sahatavaranmarkkinoiden vaihtelu askarruttaa. Myös energian tukipolitiikan tulevaisuus ja lyhentyneet talvikorjuuolosuhteet saavat pohtimaan uusia mahdollisia toimintatapoja.

Miltä metsäalan tulevaisuus mielestäsi näyttää, esimerkiksi viiden tai kymmenen vuoden päästä?

Muutoksia on tulossa kaikennäköisiä. Metsänhoitomaksun vapaaehtoistumisen myötä avautuu uusia asioita. Mielenkiintoista on nähdä mitä tapahtuu ja miten maksun vapaaehtoisuus vaikuttaa metsäalan yritystoimintaan. Myös metsänkasvatusmalleissa on muutosten aika. Muun muassa jatkuva kasvatus vaatii metsäammattilaiselta mukautumiskykyä. Asiaan olen kentällä törmännyt. Olen luottavaisin mielin. Ei tämä perinteikäs työ tule mihinkään katoamaan, vaikka asiat muuttuvat ja kehittyvät.

Miltä työllisyystilanne tulevaisuudessa vaikuttaa?

Töitä yrittäville, tarmokkaille, oma-aloitteisille ja kiinnostuneille oman alan osaajille löytyy aina.

Mitä haluaisit sanoa metsäalaa opiskeleville?

Ensimmäiseen työpaikkaan pääseminen on vaikeaa, mutta verkostoitumista ja jalan oven väliin saantia kannattaa tavoitella. Sen jälkeen hommat rullaavat kuin itsestään. Pienetkin sijaisuudet ja muut työtehtävät kannattaa ottaa vastaan ja käyttää hyödyksi.

Tiina Syvälä, 24

Rauma

Kotoisin Ruovedeltä

Opiskeli Tuomarniemellä Ähtärissä, Seinäjoen ammattikorkeakoulussa, vuosikurssilla 2008–2012, valmistui viime maaliskuussa.

Mitkä olivat tunnelmasi valmistumisen jälkeen?

Olihan se helpottavaa, kun sai opinnäytetyön ja muut koulutehtävät pois päiväjärjestyksestä. Töihinkin pääsin jo vähän ennen valmistumista, joten ei tarvinnut sitäkään stressata.

Missä työskentelet tällä hetkellä ja mitä työsi pitää sisällään?

Työskentelen metsänhoitoyhdistys Länsimetsässä kenttäesimiehenä. Vastaan Euran ja Säkylän alueella urakoitsijoiden ja metsureiden työnjohdosta sekä metsänhoitoyhdistyksen korjuupalvelun puunohjauksesta.

Hakeuduitko alun perinkin juuri kenttäesimieheksi?

Enpä oikeastaan, paikka oli sopivasti auki, mutta olen kyllä ollut tyytyväinen saamaani työhön.

Entä miten päädyit Metsänhoitoyhdistykselle?
Suoritin harjoittelut kahdella eri yhdistyksellä ja sitä kautta organisaatio ja ohjelmat tulivat tutuiksi.

Mistä asioista pidät työssäsi?
Monipuolisuudesta ja siitä, että voi itse vapaasti suunnitella kuinka työpäivä kulkee. Kunhan tarvittavat työt tulevat tehdyksi; tietokoneenruudun alkaessa ahdistaa, voi lähteä katsomaan mitä metsään kuuluu. Eikä sovi unohtaa hyvää työyhteisöä.

Mitä voisit sanoa työsi huonoiksi puoliksi?
Työuran aloitus osui haasteelliseen saumaan, koska 2011 Tapanin myrskytuhot (yli)työllistivät pitkälle kesään. Sen jälkeen alkoivat syksyn tulvat, joten työmäärä on ollut aika massiivinen.

Minkälainen on yhtiösi ikärakenne?
Ikärakenne on aika tasaisesti jakautunut alle kolmekymppisiin ja yli viisikymppisiin, joten jonkun asteinen ikärakenteen muutos on parhaillaan menossa.

Mistä metsäalalla puhutaan mielestäsi nyt?
Myrskytuhot ovat olleet tällä alueella näihin päiviin saakka ykköspuheenaihe niin metsäomistajien, kun metsäammattilaistenkin kesken. Laajemmin ovat puhuttaneet myös tuleva metsänhoitoyhdistystä koskeva lakimuutos ja siihen varautuminen, metsälain uudistaminen sekä sahatavaramarkkinoiden haasteet.

Miltä metsäalan tulevaisuus mielestäsi näyttää, esimerkiksi viiden tai kymmenen vuoden päästä?
Muutoksia on ainakin luvassa; Metsäkeskus kävi jo läpi muutokset ja seuraavana ovat vuorossa metsänhoitoyhdistykset. Metsänhoitomaksun poistuminen tulee varmasti vaikuttamaan vähintäänkin metsänhoitoyhdistysten toimintaan. Metsänomistajien tavoitteet erilaistuvat ja lailliset metsänhoitotavat lisääntyvät, teknologia kehittyy ja lisääntyy. Haasteita on siis luvassa, mutta ilman muutoksia ei metsäala voi kehittyä. Ihan hyvillä mielin katselen tulevaisuuteen.

Miltä työllisyystilanne tulevaisuudessa vaikuttaa?
Vaikka joka puolella jatkuvasti tehostetaan toimintaa, niin uskoisin, että osaaville metsäammattilaisille riittää töitä. Metsät ainakin tulevat pysymään Suomessa, niitä on hyvin hankala ulkoistaa Kiinaan.

Mitä haluaisit sanoa metsäalaa opiskeleville?
Harjoittelut ovat hyvä tapa päästä sisään työelämään, joten niistä kannattaa ottaa kaikki hyöty irti! Eikä kannata unohtaa sitä verkostoitumista heti opiskeluajoista alkaen.

MEOL FASHION

Vänkääminen on ollut vuosisatojen ajan vaikeasti opittava jalo taito...
MEOL auttaa! Tästä apuväline, joka takaa tyylikkäitä kaatoja!

Miesten t-paita

Naisten t-paita

Hinta 12€
+ toimituskulut

MEOL haalarimerkki

Hinta 3€
+ toimituskulut

Käpypipo

Hinta 5€
+ toimituskulut

NÄIN TILAAT: Lähetä tilauksesi yhteystietojesi kera osoitteeseen info@meol-ry.fi

Kuva Eveliina Laine

Ay-toiminta opiskelujen ohella

Hei!

Kirjoitan tässä teille, hyvät metsäalan opiskelijat, juttua Ay- eli ammattiyhdistyksen opiskelijatoiminnasta. Keväällä on tulossa MEOL ry:n eli Metsäalan Opiskelijat ry:n kevätkokous, jossa valitaan hallitukseen uudet toimijat. Toimikoon tämä pienenä priiffinä siitä, mitä toiminta MEOLin hallituksessa voi olla.

Mistä aloitin?

Oma Ay-aktiivi taipaleeni alkoi vuonna 2011 Tampereen talvikisoista, jossa minut valittiin MEOLin hallituk-seen ja hallituksemme edustajaksi STTK – opiskelijoihin. Halusin MEOLin hallitukseen jo vuotta aiemmin, mutta silloin hakijamäärän takia haku meni äänestykseen, eikä onni vielä silloin suosinut. Vuoden päästä Tampereella pääsin vihdoin mukaan MEOLin toimintaan.

Itse innostuin Ay-toiminnasta mahdollisuudesta vaikuttaa omaan opiskeluun ja verkostoitua. Erityisesti minuun vaikutti Tiina Eklundin kanssa keskustelemamme asiat syksyllä vuonna 2009. Tuolloin Tiina oli pi-tämässä meille ”tuomarniemeläisille ekaluokkalaisille” METO-infoa. Mieleeni painui erityisesti lausahdus; ”saavutetuita eduista ei luovuta, vaan niistä on pidettävä kiinni. Tämän voi liittää hyvin tänä vuonna medi-assa pyörineeseen, alaamme olennaisesti koskevaan piirteeseen.

Metsä ei kasva kaupungissa, vaan matkojen ja huonojen teiden päässä. Tärkeä kilometrikorvauskysymys on puhututtanut laajasti koko metsäalalla. Kilometrikorvaustahan yritetään laskea! METO eli Metsäalan Asiantuntijat ry on ollut oman alansa edunvalvonnassa aktiivinen ja saanut hyvin aikaa asian tarkempaan käsittelyyn.
”Meto:n vaatima aikalisä kilometrikorvausasiassa toteutui ja korvausten mittava leikkaus siirtyi vuodella eteenpäin.” (Meto:n tiedote 31.8.2012) Samoin pyrkii toimimaan myös MEOL ry omien metsäalan opiskelijoidensa kanssa. Meidän tehtävämme on taata se, että opiskelijoillamme on hyvä olla.

Mitä olen toiminnassa mukana ollessani saanut?

MEOLissa olen tutustunut moneen huipputyyppiin. Olen myös oppinut paljon asioita, joita ei joka päivä tule edes ajatelleeksi tai opittujen asioiden määrän saattaa ymmärtää vasta jälkeenpäin. Hyvänä esimerkkinä on edustajan tehtäväni STTK-opiskelijoissa. STTK – opiskelijoiden toiminnan kautta olen saanut paljon hyviä ystäviä ja paljon tuttuja. Monet heistä ovat tällä hetkellä keskellä kiivainta opiskelijoiden järjestötoimintaa ja monet ovat mukana myös politiikassa. Samalla, kun olen kuluttanut

aikaani heidän kanssa verkostoitumiseen, olen saanut heiltä monenlaista apua ja arvokkaita neuvoja. Saamani ohjeet olisin voinut oppia vaikeamminkin, kantapään kautta. Olen saanut kokeneemmilta aktiiveilta ja uusilta tutuiltani vinkkejä esimerkiksi ajankäytöstä ja sen hallinnasta sekä omien mielipiteiden lobbaamisesta muille.

Lisäksi kaikkien kokoustemme yhteydessä on ollut jonkinlaista koulutusta erilaisista ajankohtaisista aiheista. Olemme saaneet opastusta muun muassa työssä jaksamiseen ja kuulleet minkälaisia tärkeitä taitoja vaikuttaja tehtävissään tarvitsee. Olemme keskustelleet myös siitä, mitä pahimmillaan työssäkäyvälle ihmiselle voi tapahtua. Nykymaailman kiireissä loppuun palaminen on entistäkin yleisempää.

Mitä toiminta on vienyt minulta?
Aktiivinen järjestötoiminta vaatii aikaa ja valmiutta matkustaa. Monet kokoukset ovat pääkaupunkiseudulla ja matka sinne Ähtäristä kestää useamman tunnin. Silti jokainen reissu on ollut lähtemisen arvoinen. Opiskelut ovat sujuneet toiminnan ohessa mukavasti. Paljon on auttanut opettajien ymmärtäväinen suh-tautuminen järjestötoiminnan kiireisiin. Olen voinut suorittaa korvaavan tehtävän, jos poissaoloja on ehtinyt jollakin kurssilla kertyä liiaksi. Suurin osa kokouksista pidetään viikonvaihteessa tai sen yhteydessä, jolloin koko kouluviikko ei mene kokouksen ja koulutuksen takia hunningolle.

Suosittelenko toimintaa kenellekään?
No totta kai!
Vaikka toiminnassa mukana olo vaatii aikaa, innokkuutta ja asioihin paneutumista, on toiminnassa mukana oleminen antanut itselleni monia uusia tuttavuuksia Inarista – Hankoon ja Kokkolasta – Joensuuhun.

Mitä lobbaus on?
Lobbaus tulee englannin sanasta lobbying, käytäväpolitiikka. Lobbaus tarkoittaa erilaisten eturyhmien pyrkimyksiä vaikuttaa päättäjiin ja poliitikkoihin. Lobbaajan tavoitteena on ajaa ryhmänsä asiaa ja tuoda sillä lisää näkyvyyttä. Silloin lobbaaja pyrkii vakuuttamaan toisen osapuolen oman asiansa tärkeydestä. Hyvä lobbaaja esittää asiansa niin, että vastaosapuoli uskoo että asian edistämisestä tai läpiviemisestä on hyötyä myös hänelle itselleen. Lobbaukseksi ei lueta lahjontaa, sukulaisuuteen tai jonkin järjestön jäsenyyteen vetoamista, vaikuttajan mielistelyä, kiristystä tai uhkailua.
Lähteet: **vaikuttamistaidot.fi, wikipedia.fi**

Uskon, että järjestötoiminta on antanut myös hyviä valmiuksia työelämään. Järjestötoiminnassa oppii kokouskäytännöistä, asioiden hoidosta ja tehtävien jaosta, keskinäisestä viestinnästä ja monen erilaisen ihmisen kanssa yhdessä työskentelemisestä ja mielipiteiden vaihtamisesta.

Jos kipinä ja kiinnostus syttyi lähtemään mukaan katsomaan mitä MEOL sinulle tuo, seuraile ilmoitustaulua ja sähköpostiasi. Lähetämme kevätkokouksesta ja siihen osallistumisesta kaikille opiskelijoille tiedotteen. Lisää infoa saat oppilaitoksesi MEOL-edustajalta.

Terveisin Ay-aktiivinne,
Toni Laine

Teksti Juha Ruuska

Tampereen amm
metsäopiskelijoille vihdoin

Jo vuosikaudet Tampereen ammattikorkeakoulua käyvät metsäopiskelijat ovat joutuneet elämään puutteessa: ilman minkäänlaista yhteistä metsähenkeä nostattavaa opiskelijatoimintaa. Suuressa tuhansia opiskelijoita sisältävässä kampuksessa nämä eri vuosikurssit ovat eläneet jokainen omaa elämäänsä toisistaan sen pahemmin tietämättä.

Nyt tämä aika on ohi! 01.02.2012 pidimme perustamiskokouksen, jonka ansiosta syntyi TAMKin metsäopiskelijoille oma yhdistys. Yhdistyksen nimeksi tuli virallisesti Tampereen ammattikorkeakoulun metsäopiskelijat. Tuttavallisemmin yhdistyksestä käytetään nimeä **TAMPIO** (**T**ampereen **A**mmattikorkeakoulun **M**etsä**P**uolen **I**nsinööri**O**piskelijat). Perustajajäseniä olivat Puheenjohtaja Juha Ruuska, sihteeri Tapio

ıattikorkeakoulun
opiskelijayhdistys!

Hakaoja, rahastonhoitaja Tuukka Mäkiranta, Silja Markkola, Aslak Sladey, Henni Vahto, Tuukka Kataja ja Eetu Suvanen. Yhdistysrekisteriin pääsimme 31.07.2012, jonka jälkeen olimme virallisesti Tampereen ammattikorkeakoulun metsäopiskelijat ry.
Toiminta yhdistyksessä on ollut jo lyhyessä ajassa aktiivista. 2012 järjestimme muun muassa TAMPIOn pilkkikilpailut, vappusaunatapahtuman ja syksyllä erityisesti uusiin ykkösiin tutustumista varten pidimme ”Get together” tyylisen saunaillan. Olemme myös käyneet muun muassa Evon talvikisoissa 2012 ja Nikkarilan kesäkisoissa 2012. TAMPIOn jäsenten kuntoa ovat vähintään kerran viikossa kohottaneet yhteiset futsal ja säbävuorot TAMKin liikuntahallissa.

Kuluneen vuoden loppupuolella pidimme vuosikokouksen, jossa hallitus koki uu-

distuksen. Nykyinen innokas puheenjohtajamme on ensimmäisellä vuosikurssilla opiskeleva Katri Pasanen, sihteerinämme toimii Aslak Sladey ja rahastonhoitajana jatkaa Tuukka Mäkiranta.

Toimintaamme on jatkossa tarkoitus kehittää entisestään ja yhteistyötä olemme jo sopineet tekevämme muun muassa METOn paikallisyhdistyksemme METO Häme ry:n kanssa. Myös uudet yhteistyökumppanit ovat tervetulleita ottamaan osaa yhdistyksemme toimintaan. Piakkoin opiskelija-elämästä poistuvana TAMPIOn perustajajäsenenä toivon opiskelijayhdistykselle antoisaa ja toimeliasta tulevaisuutta. Metsähengen ylläpito ja hyvien kontaktien luominen on pienellä alallamme ensiarvoisen tärkeää.

Yhteistyötä olemme jo sopineet tekevämme METO Häme ry:n kanssa

Kuva Juho Jokimies

Likavarpainen peikko

Kuulin pienenä poikana seuraavanlaisen tarinan, joka jäi mieleeni.

Olipa kerran likavarpainen peikko, joka asusteli vanhassa synkässä kuusimetsässä. Iltaisin Peikko tarpoi likavarpaineen metsän siimeksessä ihaillen kaunista kuun loistetta, joka toi valoa pimeisiin iltoihin. Ilta toisensa jälkeen peikko kiipesi kukkulalle ihailemaan tuota kaunista kuuta. Kuu kiehtoi peikkoa päivä päivältä enemmän ja enemmän.

Peikolla oli yksi haave ylitse muiden. Sen oli pakko päästä kuuhun nauttimaan sen kauneudesta ja loisteesta. Haave tuntui kuitenkin mahdottomalta ja peikko kiipesi samalle kukkulalle ilta toisensa jälkeen katselemaan kuuta. Eräänä yönä kuu loisti niin kirkkaasti, että peikko ei tyytynyt enää vain katselemaan sitä kukkulalta. Peikko päätti, että hänen oli päästävä kuuhun.

Peikko onnistui rakentamaan kuuraketin kukkulan laelle. Sinä iltana kuu loisti isompana kuin koskaan. Peikko käynnisti rakettinsa ja se lähti nousemaan peikko kyydissään kohti kuuta. Raketti laskeutui onnistuneesti kuun pinnalle, peikon haave oli käynyt toteen! Peikko oli niin onnellinen, että alkoi juosta ja hyppiä likavarpaineen pitkin kuun pintaa!

Kun katsot kuuta oikein tarkkaan, niin huomaat peikon likavarpaiden jättämät tummat jäljet kuun pinnassa. Katso oikein tarkkaan, niin saatat nähdä peikon juoksevan siellä vielä tänäkin päivänä.

Tämä tarina kulkee mukanani ja muistuttaa minua siitä, kuinka haaveet tuntuvat joskus kaukaisilta ja mahdottomilta toteuttaa. Liian helposti tuudittaudumme vain haaveilemaan unelmistamme. Opiskeluaikanani yksi haaveistani oli päästä työskentelemään erääseen metsäfirmaan. En kuitenkaan onnistunut pääsemään kyseiseen firmaan tekemään työharjoitteluja yhtenäkään kesänä. Olin kuitenkin joka vuosi aktiivisesti yhteydessä ja lopulta sain opinnäytetyön aiheen kyseisestä firmasta. Kun syksyllä 2007 valmistuin, allekirjoitin samassa kuussa työsopimukseni. Mistä sinä haaveilet?

Olli Simanainen
Metsätalousinsinööri
Markkinointiesimies, Stora Enso

SUUNNITTELE MEOLILLE
HUPIAIHEINEN
HAALARI
MERKKI
Voittanut merkki
painetaan myyntiin
ja suunnittelija palkitaan
MEOLin tuotepaketilla
Osallistumiset osoitteeseen:
KONKELO@MEOL-RY.FI
MEOL